

DOI URSULEȚI LACOMI – de VICTOR VAJDAEV

Cică trăia odată în pădure...

...o ursoaică mamă, care avea doi copii.

Cei doi ursuleți se jucau toată ziua împreună.

Într-o zi, cei doi ursuleți se pregătiră de drum – voiau să cutreiere pădurea într-o mică plimbare.

Mama lor le dădu de mâncare la fiecare și îi sfătui să fie foarte atenți la toate cele întâlnite în cale.

Cei doi ursuleți porniră la drum.

Merseră ei ce merseră, până ce li se făcu foame. Atunci deschiseră trăistuțele care fuseseră pregătite de mama lor și mâncară fiecare până se săturară.

Apoi o porniră mai departe la drum, amândoi cu burțile puse la cale.

Dar nu merseră ei mult timp, și adulmecară un miros foarte ademenitor.

Cei doi ursuleți o porniră în goana după miros, și...

...găsiră o bucată de brânză, pierdută de cine știe cine.

Cei doi ursuleți fură iarăși cuprinși de foame, mai ales că brânza mirosea foarte îmbietor. Dar, cum erau lacomi amândoi, nu știau cum să împartă brânza în așa fel încât să fie amândoi mulțumiți.

Cum se ciorovăiau ei acolo pe bucata aia de brânză, dintr-o dată...

...apăru din pădure și Cumătra Vulpe.

– Ce faceți, ursuleților? Ce bine îmi pare că vă văd!, le spuse vulpea mieroasă.

Când văzură ursuleții cât de prietenoasă este Cumătra Vulpe, îi povestiră pe dată întâmplarea cu bucata de brânză găsită mai devreme în pădure, pe care nu știau cum să o împartă.

– Vă ajut eu, ursuleților!, le spuse degrabă vulpea.

Apoi, vulpea luă bucata de brânză și o izbi de buturuga lângă care se aflau.

Bucata se crăpă în două.

Cei doi ursuleți erau bucuroși că pot lua acum fiecare câte o bucată.

Dar Cumătra Vulpe interveni imediat:

- Voi sunteți frați buni, deci se cuvine să faceți totul pe din două, și nici unul să nu primească mai mult decât celălalt!, spuse ea.

Prin urmare, Cumătra Vulpe se apucă să roadă bucata mai mare de brânză...

...până când vor fi, chipurile, amândouă la fel. Dar ursulețul cel mare spuse că acum bucata care a rămas neatinsă este mai mare decât cea ronțaită de vulpe.

Cumătra Vulpe acționează imediat, chipurile să potrivească și bucata cealaltă de brânză la mărimea celei dintâi.

Dar vezi, că vulpea rosesse mai mult din cea de-a doua bucată, și acum...

...cele două jumătăți iar nu erau egale.

Cumătra Vulpe le spuse ursuleților că a greșit metoda prin care să facă ajustarea, și că de acum înainte...

...va mușca când dintr-o bucată, când din cealaltă, ca să fie totul cât mai egal cu putință.

Cei doi ursuleți o priveră cu mare atenție pe Cumătra Vulpe, și...

...în cele din urmă, aceasta isprăvi cu măsurătoarea, întinzându-le cele două bucățele de brânză rămase. 'Acum sunt perfect egale', le spuse vulpea, 'nu aveți motiv să vă certați'.

Cei doi ursuleți priveră mirați cele două bucățele mici de brânză. Ei găsiseră ditamai bucata, și acum trebuiau să se mulțumească fiecare doar cu o firimitură.

În schimb, vulpea era veselă, sătulă și șugubeață pe deasupra.

'Ursuleților, plec acum în pădure, căci mai am și alte treburi de făcut. Mă bucur că v-am putut fi de folos. Rămâneți cu bine!', fură cuvintele vulpii, și dusă fu.

Cei doi ursuleți luară fiecare bucățelele de brânză, care cântăreau mult mai puțin decât ceea ce găsiseră ei mai devreme în pădure. 'NE-A PĂCĂLIT!', începură să se vaită ursuleții.

SFARSIT